

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/13/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201061
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201061.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. F., bytom O. XX, W., zastúpeného JUDr. Milanom Menyhartom, advokátom so sídlom Poľná 19, Bratislava, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Devínska Nová Ves, so sídlom Novoveská 17/A, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. DNV 2010-09/70/O/7/zast/Do zo dňa 17. septembra 2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. januára 2013, č. k. 3S/104/2011-37, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. januára 2013, č. k. 3S/104/2011-37, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením postupom podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o oneskorene podanej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. DNV 2010-09/70/O/7/zast/Do zo dňa 17. septembra 2010, ktorým tento ako príslušný stavebný úrad zastavil konanie o nariadení na odstránenie stavby „Oplotenie - Istrijská ul.“ na pozemkoch parc. č. 1381, 1385, 1387, 1391, 1395 a 1396 v katastrálnom území T. A. Q. stavebníkovi G.. T. E., bytom O. XX, W.. Súd prvého stupňa uviedol, že zákon nepripúšťa opravné prostriedky proti žalobou napadnutému rozhodnutiu, ktoré nadobudlo právoplatnosť doručením všetkým účastníkom konania dňa 12. októbra 2010. Súčasne konštatoval, že preskúmanie takéhoto prvostupňového rozhodnutia zákon pripúšťa, avšak aj naň sa vzťahuje dvojmesačná lehota podľa § 250b ods. 1 OSP. Nakoľko žalobcovi bolo napadnuté rozhodnutie doručené dňa 25. septembra 2010, pričom žalobu podal Krajskému súdu v Bratislave až dňa 9. júna 2011, dospel k záveru, že bola podaná oneskorene.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ s použitím § 246c OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. januára 2013, č. k. 3S/104/2011-37. Žalobca namietal nesprávnosť napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave napriek skutočnosti, že v podanom odvolaní vyjadril súhlas s konštatovaním márneho uplynutia lehoty na podanie žaloby v časti preskúmania rozhodnutia správneho orgánu súdom. Uviedol, že žalobou zo dňa 7. júna 2011 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu v dvoch veciach, a to vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. DNV 2010-09/70/O/7/zast/Do zo dňa 17. septembra 2010, ako aj vo veci preskúmania zákonnosti posúdenia podnetu účastníka konania na preskúmanie tohto rozhodnutia bývalým Krajským stavebným úradom v Bratislave mimo odvolacieho konania. Krajskému súdu vyčítal, že v napadnutom uznesení sa výslovne zaoberá iba prvou časťou žaloby, t.j. žiadosťou na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, avšak opomenul jej druhú časť. Ďalej uviedol, že v druhom bode sa žalobca domáhal posúdenia zákonnosti postupu bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave pri posudzovaní podnetu účastníka konania na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, predovšetkým posúdenia správnosti jeho právneho názoru, podľa ktorého rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je v súlade so zákonom a na jeho preskúmanie (zrušenie) preto nie je dôvod. Nakoľko oznámenie bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave z 22. marca 2011 o vybavení návrhu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania bolo žalobcovi doručené 21. apríla 2011, mal za to, že v tejto časti lehotu na podanie žaloby dodržal, keďže táto bola na súde podaná 9. júna 2011. V nadväznosti na uvedené žalobca osobitne poukázal na skutočnosť, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí na strane žalovaného uviedol iba Spoločný stavebný úrad Bratislava - Mestská časť Devínska Nová Ves, hoci žalobca vo vzťahu k preskúmaniu postupu ako žalovaného výslovne označil aj bývalý Krajský stavebný úrad v Bratislave. Zdôraznil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, a to v časti výroku i odôvodnenia, sa nemalo obmedziť len na záver týkajúci sa žaloby na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ale mal obsahovať aj názor súdu vo veci postupu správneho orgánu pri posudzovaní podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal uznesenie podľa § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250 ja ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona súd má povinnosť skúmania splnenia tejto podmienky, aby vo veci mohol konať a zaoberať sa meritom veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalobca podal žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. DNV 2010-09/70/O/7/zast/Do zo dňa 17. septembra 2010, po zákonnej dvojmesačnej lehote, nakoľko uvedené rozhodnutie žalobca prevzal dňa 25. septembra 2010. Lehota na podanie žaloby začala plynúť dňa 26. septembra 2010 a skončila dňa 25. novembra 2010. Žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného bola osobne podaná na Krajskom súde v Bratislave dňa 9. júna 2011, teda po uplynutí zákonnej lehoty.

Ohľadom námietky žalobcu obsiahnutej v podanom odvolaní týkajúcej sa skutočnosti, že súd prvého stupňa sa mal v prejednávanej veci zaoberať aj preskúmaním zákonnosti oznámenia bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave z 22. marca 2011 o vybavení návrhu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktorá námietka však nie je na prospech žalobcu, odvolací súd uvádza, že súd v správnom súdnictve je viazaný dispozičnou zásadou, podľa ktorej nemôže za účastníka konania vyhľadávať dôvody nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, nemôže takisto sám tvoriť petit návrhu (namiesto žalobcu). Preto konštatuje, že nebolo povinnosťou krajského súdu uvedeným sa zaoberať, keďže v petite podanej žaloby sa žalobca domáhal jedine zrušenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného č. DNV 2010/09/70/O/7/zast/Do zo dňa 17. septembra 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď na strane žalovaného neuviedol aj bývalý Krajský stavebný úrad v Bratislave. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na § 250 ods. 4 OSP, podľa ktorého je žalovaným pri rozhodnutiach vydaných v správnom konaní správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni, ako nositeľ konkrétnych právomocí. Keďže sa žalobca v petite podanej žaloby nedomáhal preskúmania rozhodnutia bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave, vydaného v poslednom stupni, tomuto v prejednávanej veci neprislúcha procesné postavenie žalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu považoval za vecne správne a zákonné. Preto postupujúc podľa § 219 OSP odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.